

Navještaj kraljevstva Božjega

Zadatak iz vjeronomučenja

Biblijski citati:

- Mt 5, 1-12:** Ugledavši mnoštvo, uziđe na goru. I kad sjede, pristupe mu učenici. On progovori i stane ih naučavati:
»Blago siromasima duhom:
njihovo je kraljevstvo nebesko!
Blago ožalošćenima:
oni će se utješiti!
Blago krotkim:
oni će baštiniti zemlju!
Blago gladnim i žednim pravednosti:
oni će se nasititi!
Blago milosrdnima:
oni će zadobiti milosrđe!
Blago čistima srcem:
oni će Boga gledati!
Blago mirotvorcima:
oni će se sinovima Božjim zvati!
Blago progonjenima zbog pravednosti:
njihovo je kraljevstvo nebesko!«
»Blago vama kad vas – zbog mene – pogrde i prognaju i sve zlo slažu protiv vas! Radujte se i kličite: velika je plaća vaša na nebesima! Ta progonili su tako proroke prije vas!«
- Mt 13, 3-9:** »Gle, izide sijač sijati. I dok je sijao, nešto zrnja pade uz put, dođoše ptice i pozobaše ga. Nešto opet pade na kamenito tlo, gdje nemaše dosta zemlje, i odmah izniknu jer nemaše duboke zemlje. A kad sunce ograni, izgorje i jer nemaše korijena, osuši se. Nešto opet pade u trnje, trnje uzraste i uguši ga. Nešto napokon pade na dobru zemlju i davaše plod: jedno stostruk, drugo šezdesetostruk, treće tridesetostruk.«
»Tko ima uši, neka čuje!«
- Mt 13, 18-31:** »Vi, dakle, poslušajte prispopobu o sijaču. Svakomu koji sluša Riječ o Kraljevstvu, a ne razumije, dolazi Zli te otima što mu je u srcu posijano. To je onaj uz put zasijan. A zasijani na tlo kamenito – to je onaj koji čuje Riječ i odmah je s radošću prima, ali nema u sebi korijena, nego je nestalan: kad zbog Riječi nastane nevolja ili progonstvo, odmah se pokoleba. Zasijani u trnje – to je onaj koji sluša Riječ, ali briga vremenita i zavodljivost bogatstva uguše Riječ, te ona ostane bez ploda. Zasijani na dobru zemlju – to je onaj koji Riječ sluša i razumije, pa onda, dakako, urodi i daje: jedan stostruko, jedan šezdesetostruko, a jedan tridesetostruko.«

Drugu im prispopobu iznese: »Kraljevstvo je nebesko kao kad čovjek posije dobro sjeme na svojoj njivi. Dok su njegovi ljudi spavalici, dođe njegov neprijatelj, posije posred žita kukolj i ode. Kad usjev uzraste i isklasa, tada se pokaza i kukolj. Sluge pristupe domaćinu pa mu reknu: ‘Gospodaru, nisi li ti dobro sjeme posijao na svojoj njivi? Odakle onda kukolj?’ On im odgovori: ‘Neprijatelj čovjek to učini.’ Nato mu sluge kažu: ‘Hoćeš li, dakle, da odemo pa da ga pokupimo?’ A on reče: ‘Ne! Da ne biste sabirući kukolj iščupali zajedno s njim i pšenicu. Pustite nek oboje raste do žetve. U

vrijeme žetve reći će žeteocima: Pokupite najprije kukolj i svežite ga u snopove da se spali, a žito skupite u moju žitnicu.'«

4. **Mt 13, 36-51:** Tada otpusti mnoštvo i uđe u kuću. Pristupe mu učenici govoreći: »Razjasni nam prispodobu o kukolju na njivi.« On odgovori: »Sijač dobrog sjemena jest Sin Čovječji. Njiva je svijet. Dobro sjeme sinovi su Kraljevstva, a kukolj sinovi Zloga. Neprijatelj koji ga posija jest đavao. Žetva je svršetak svijeta, a žeteoci anđeli. Kao što se kukolj sabire i ognjem sažije, tako će biti na svršetku svijeta. Sin će Čovječji poslati svoje anđele da pokupe iz njegova kraljevstva sve zavodnike i bezakonike i bace ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrugut zubi. Tada će pravednici zasjati poput sunca u kraljevstvu Oca svojega.«

»Tko ima uši, neka čuje!«

Kraljevstvo je nebesko kao kad je blago skriveno na njivi: čovjek ga pronađe, sakrije, sav radostan ode, proda sve što ima i kupi tu njivu.«

»Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad trgovac traga za lijepim biserjem: pronađe jedan dragocjeni biser, ode, rasproda sve što ima i kupi ga.«

Nadalje, kraljevstvo je nebesko kao kad mreža bačena u more zahvati svakovrsne ribe. Kad se napuni, izvuku je na obalu, sjednu i skupe dobre u posude, a loše izbace. Tako će biti na svršetku svijeta. Izići će anđeli, odijeliti zle od pravednih 50 i baciti ih u peć ognjenu, gdje će biti plač i škrugut zubi.«

»Jeste li sve ovo razumjeli?« Odgovore mu: »Jesmo.«

5. **Mt 18, 1-6:** U onaj čas pristupe učenici Isusu pa ga zapitaju: »Tko je, dakle, najveći u kraljevstvu nebeskom?« On dozove dijete, postavi ga posred njih i reče: »Zaista, kažem vam, ako se ne obratite i ne postanete kao djeca, nećete ući u kraljevstvo nebesko. Tko god se dakle ponizi kao ovo dijete, taj je najveći u kraljevstvu nebeskom. I tko primi jedno ovakvo dijete u moje ime, mene prima.«

»Onomu, naprotiv, tko bi sablaznio jednoga od ovih najmanjih što vjeruju u mene bilo bi bolje da mu se o vrat objesi mlinski kamen pa da potone u dubinu morsku.«

6. **Mt 19, 16-25:** I gle, pristupi mu netko i reče: »Učitelju, koje mi je dobro činiti da imam život vječni?« A on mu reče: »Što me pitaš o dobrome? Jedan je samo dobar! Ali ako hoćeš u život ući, čuvaj zapovijedi.« Upita ga: »Koje?« A Isus reče:

»Ne ubij!

Ne čini preljuba!

Ne ukradi!

Ne svjedoči lažno!

Poštuj oca i majku!

I ljubi svoga bližnjega

kao sebe samoga!«

Kaže mu mladić: »Sve sam to čuvao. Što mi još nedostaje?« Reče mu Isus: »Hoćeš li biti savršen, idi, prodaj što imaš i podaj siromasima pa ćeš imati blago na nebu. A onda dođi i idi za mnom.« Na tu riječ ode mladić žalostan jer imaše velik imetak.

A Isus reče svojim učenicima: »Zaista, kažem vam, teško će bogataš u kraljevstvo nebesko. Ponovno vam velim: **Lakše je devi kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje.**«

Čuvši to, učenici se silno snevivahu govoreći: »Tko se onda može spasiti?« A Isus upre u njih pogled pa im reče: »Ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće.«

Komentar uz misao:

Lakše je devi kroz uši iglene nego bogatašu u kraljevstvo Božje.

«Čuvši to, učenici se silno snebivahu govoreći: »Tko se onda može spasiti?« A Isus upre u njih pogled pa im reče: »Ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće.«

Na prvu gledano, Izgleda da nema spasenja za bogataše. Iz tog bi proizišlo da je nepoželjno biti bogat, da je to nešto što je nevaljalo i loše u očima Božjim i nešto što zavrјeđuje vječnu propast. S druge strane znamo da su neki Isusovi prijatelji i simpatizeri bili vrlo imućni: prijatelj Lazar i Josip iz Arimateje, bogati Židov koji je Isusu ustupio svoj grob. Kako to dvoje pomiriti? Sam Isus odgovara: „Ljudima je to nemoguće, ali Bogu je sve moguće.“ Razmišljajući o Isusovom odgovoru učenicima, dolazim do zaključka da je Isus govorio o načelima. To je kao da kaže: „Bogataši se u načelu ne spašavaju, ali ako naprave to, to i to, mogu se spasiti.“ Što to znači za bogataša u suvremenom svijetu? To bi značilo da bogataš mora biti odgovoran prema bližnjima. Svoje bogatstvo bi trebao trošiti na svrsishodan način: biti umjeren i skroman, ne bi se trebao razbacivati, bahatiti i razmetati, posebno ne pred sirotinjom. Svoje bogatstvo bi trebao staviti u službu drugih, tj. bližnjih putem sudjelovanja u humanitarnim akcijama i projektima, putem financiranja „dobre“ znanosti koja donosi boljitetu čovjeku, putem ulaganja u školstvo, zdravstvo i sve što doprinosi boljitetu čovjeka. Trebao bi paziti da bogatstvo i pohlepa ne zavladaju njime, već da on bogatstvom vlada i upravlja odgovorno i svrhovito na korist bližnjih. On je, tako gledano, dobar čovjek poput Josipa iz Arimateje koji ustupa svoje za dobro drugoga. Takav bogataš, iz Isusove perspektive je smjeran i ponizan čovjek kojega Bog spašava.

Aneta Kunac, 1. E